

Propozycje pomocy dziecku z Zespołem ASPERGERA

Specyficzne zdolności komunikacyjne

- Do dziecka kierować krótkie, proste i precyzyjne komunikaty poprzedzone przywołaniem jego imienia
- Na wszystkich lekcjach sprawdzać rozumienie poleceń ustnych i pisemnych, analizować poszczególne wyrazy w poleceniu /czasowniki/
- Stymulować dziecko do podejmowania dialogu
- Uczyć odczytywania gestów ciała jako elementów komunikatu interpersonalnego /scenki/, umawiać się na pewne znaki ciała, gesty
- Ćwiczenia podnoszące kompetencje językowe ukierunkowywać na budowanie słów i pojęć, ich selekcjonowanie w/g kryteriów o różnym poziomie ogólności
- Zachęcać dziecko do formułowania swoich sądów na bazie wnioskowania i wartościowania, wskazywania zależności logicznych i następstw czasowych
- Czuwać nad wypowiedzianiem się w pierwszej osobie oraz budowaniem relacji językowych typu „od siebie”
- Podkreślać zjawisko występowania idiomów, „powiedzonek” -szczególnie właściwych dla mowy potocznej.
- Naświetlać analizę morfologiczną słów, które uległy agramatyzacji.
- Wdrażać do posługiwania się środkami językowymi /metafora personifikacja, ect./, Zaczynając od odniesienia ich do rzeczywistych elementów bliskiego otoczenia.
- Zachęcać dziecko do posługiwania się wyrażeniami przymiłowymi, poszerzać zaplecze określeń czasownikowych i przymiotnikowych. przed obszernymi sprawdzianami pisemnymi przygotowywać dziecko poprzez ćwiczenia językowe nakierowane na osadzenie danego zakresu słownictwa w określonej sytuacji społecznej.
- Ćwiczyć emocjonalność mowy poprzez przygotowanie do odczytu czy pamięciowego odtworzenia, krótkich, w dużej mierze dialogowych tekstów.
- Dzieci potrafiące dobrze czytać powinny się zachęcać, by stosowały słowo pisane zamiast mówionego gdy mają zrozumieć jakieś polecenia albo przygotować dane zadanie (instrukcje podawaj w formie pisemnej).

- Dostosować otoczenie do wykonywanego zadania, zastosować wizualizacje, symbole rysunki by pomóc mu zainicjować komunikację i zrozumieć polecenia
- Należy zadawać pytania zamknięte (nakierowujące i nie oczekuj zbyt szybkiej odpowiedzi – spontanicznej komunikacji) – ucząc przekazywać informacje, które później stworzą podstawę do prowadzenia rozmów
- Nie uzależniać ich od wskazówek i poleceń, mogą je uważać za część zadania lub rozmowy (myślenie szczegółami)
- Zaczynać uczyć nowych umiejętności w relacji uczeń – nauczyciel, potem w grupie uczniów, ale w znanym otoczeniu, dopiero potem poza nim (znowu najpierw indywidualnie a potem w małej grupie)